

Motion till riksdagen 2006/07:Kr1

av **Siv Holma m.fl. (v)**
med anledning av prop. 2006/07:16

Radio och TV i allmänhetens tjänst – överlåtelse av rättigheter till offentligt framförande

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår proposition 2006/07:16 Radio och TV i allmänhetens tjänst – överlåtelse av rättigheter till offentligt framförande.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att Granskningsnämnden ges ett särskilt uppdrag att bevaka utvecklingen i enlighet med vad som anförs i motionen.

Motivering

Regeringen föreslår att det ska framgå i företagens anslagsvillkor, men inte i radio- och tv-lagen, att public service-sändningarna ska kunna tas emot av allmänheten utan villkor om särskild betalning utöver erlagd tv-avgift. I praktiken innebär den lilla ändringen av ordalydelsen från ”skall vara tillgängliga för allmänheten ...” (som stod i lagen) till ”ska kunna tas emot av allmänheten ...” (som föreslås stå i anslagsvillkoren) en avgörande förändring, nämligen att det ska vara fritt fram för programföretagen inom public service att ta betalt av exempelvis restauranger, pubar och pizzerior om de vill visa tv-program för allmänheten samtidigt som de erbjuder mat och dryck till försäljning – detta endast förutsatt att de inte tar ut någon inträdesavgift.

Regeringen förväntar sig enligt propositionen att programföretagen ska ”agera på ett balanserat sätt” och ta hänsyn till sitt uppdrag som företag i allmänhetens tjänst.

I motsats till utredningen SOU 2006:83 har regeringen kommit fram till att det nuvarande systemet inte är förenligt med upphovsrätten.

Från Vänsterpartiets sida värnar vi upphovsrätten som en möjlighet för väldigt många konstnärer att kunna försörja sig. I de fall där det är tänkt att

Fel! Okänt namn på

public service-företagen ska kunna ta betalt för visningsrätten tycks det dock inte handla om de små upphovsrättsinnehavarna utan i första hand om programbolagen själva. Innebär regeringens förslag sedan på sikt att man även kommer att ta betalt för rätten att visa exempelvis musikprogram, tv-serier och filmer, vilket inte kan uteslutas, då utnyttjar man de nya möjligheterna på ett vis som inte var tänkt. Och givetvis blir det ytterligare problem för småföretag utan ekonomiska marginaler. För de större restaurangerna är det lättare att vältra över den extra kostnaden på kunderna/gästerna. Vi vill också värna principen att ingen ska behöva betala två gånger för rätten att se public services program: först licensavgift och sedan på restaurangnotan.

Vänsterpartiet menar i motsats till regeringen att det går att tolka lagarna på det sätt som utredningen gjort och ser stora problem med att övergå till en ordning där det ankommer på programbolagen att agera ansvarsfullt, men där det inte finns några tydliga gränser eller regler för vilka program det är berättigat att ta betalt för.

Man måste fråga sig om programbolagen med hänsyn tagen till ovanstående kommer att klara av att uppfylla sitt public service-uppdrag.

Granskningsnämnden får i och med proposition 2005/06:112, *Viktigare än någonsin! Radio och TV i allmänhetens tjänst 2007–2012*, ett utvidgat uppdrag att årligen granska public service-redovisningarna från programföretagen för att göra en bedömning av hur programföretagen uppfyllt sitt public service-uppdrag.

Vänsterpartiet anser att riksdagen bör avslå propositionen.

I andra hand, om detta förslag faller, menar vi att Granskningsnämnden bör ges ett särskilt uppdrag att bevaka utvecklingen i enlighet med vad som sägs i motionen. Detta bör riksdagen tillkännage för regeringen som sin mening.

Stockholm den 15 november 2006

Siv Holma (v)

Torbjörn Björlund (v)

Egon Frid (v)

Eva Olofsson (v)

Peter Pedersen (v)

Rossana Dinamarca (v)

Elina Linna (v)

LiseLotte Olsson (v)